

ZAPISNIK

sa 19. sjednice Administrativnog odbora Skupštine Crne Gore 27. saziva održane 30. jula i 8. decembra 2021. godine

Sjednica je počela u 11 sati.

Sjednici je predsjedavao Milun Zogović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Luidž Škrelja, zamjenik predsjednika Odbora, Radoš Zečević, Dragan Vukić, Momo Koprivica, Vladimir Martinović, Miloš Konatar, Daliborka Pejović i Kenana Strujić - Harbić, članovi Odbora.

Sjednici nijesu prisustvovali: Vladan Raičević, Suzana Pribilović, Damir Šehović i Raško Konjević, članovi Odbora.

Shodno članu 65 stav 2 Poslovnika Skupštine Crne Gore u radu sjednice učestvovala je potpredsjednica i poslanica dr Branka Bošnjak, zamjena člana Odbora Vladana Raičevića i poslanica Vesna Pavićević, zamjenica članice Odbora Suzane Pribilović.

Saglasno članu 73a Poslovnika Skupštine Crne Gore, u radu sjednice su, shodno dnevnom redu, učestvovali kandidati za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije Jovan Vojinović, Amer Šukurica i Nikola Mugoša.

Sjednici su prisustvovali Ljiljana Miljanić, samostalna savjetnica I, Alma Jašarović i Vojislav Kaluđerović, samostalni savjetnici III.

Rad sjednice pratili su akreditovani novinari.

Članovima Odbora ranije je dostavljen prateći materijal.

Predsjednik Odbora Milun Zogović je prije početka sjednice u svom obraćanju podsjetio članove Odbora da je Odbor na 18. sjednici održanoj 29. jula 2021. godine donio Odluku da održi konsultativno saslušanje kandidata prijavljenih na Javni konkurs za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije. Takođe, podsjetio je i da je poslanički Klub Demokrate, Demos - Mir je naša nacija, odnosno članovi Odbora Vladimir Martinović i Momo Koprivica, uputili dopis Odboru sa zahtjevom za održavanje sjednice Administrativnog odbora 30. jula 2021. godine, na kojoj bi se održalo konsultativno saslušanje kandidata za predsjednika Državne izborne komisije, obrazloženog hitnošću sprovođenja postupka. U vezi s tim predsjednik navodi i da će na sjednici, shodno dnevnom redu, učestvovati kandidati koji su blagovremeno i uredno dostavili prijave na Javni konkurs za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije Jovan Vojinović, Amer Šukurica i Nikola Mugoša. Sa kandidatom Nikolom Medojevićem služba Odbora nije uspjela da uspostavi komunikaciju. Podsjeća da su, on sa mjesta predsjedavajućeg Odbora i predlagači konsultativnog saslušanja kandidata za predsjednika Državne izborne komisije, poslali ranije poruku da ovaj sjednici nijesu obavezni da prisustvuju kandidati uredno prijavljeni na konkursu za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije, te da je to stvar njihove volje. Takođe, svakako da ni jedan od kandidata, zbog eventualnog nedolaska, neće snositi

bilo kakve pravne posljedice, a posebno ne kandidat koji nije uredno obaviješten o održavanju sjednice, jer se radilo o ekstremno kratkom roku, za zakazivanje iste.

O predloženom dnevnom redu sjednice, članovi Odbora izjasnili su se glasanjem.

Shodno rezultatima glasanja (glasalo je 11 poslanika – 10 za: Luid Škrelja, zamjenik predsjednika Odbora, Radoš Zečević, Dragan Vukić, Momo Koprivica, Vladimir Martinović, Miloš Konatar, Daliborka Pejović i Kenana Strujić- Harbić, članovi Odbora, i dr Branka Bošnjak, zamjena člana Odbora Vladana Raičevića i Vesna Pavićević, zamjenica članice Odbora Suzane Pribilović, i jedan uzdržan - Milun Zogović, predsjednik Odbora), za sjednicu je utvrđen sljedeći

Dnevni red:

1. Nastavak postupka za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije

- **Konsultativno saslušanje kandidata prijavljenih na Javni konkurs za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije i**

2. Tekuća pitanja.

PRVA TAČKA: Nastavak postupka za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije

- **Konsultativno saslušanje kandidata prijavljenih na Javni konkurs za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije -**

Predsjednik Odbora Milun Zogović podsjetio je na početku sjednice da je Poslovníkom Skupštine Crne Gore, članom 73 određeno da:

„U cilju kvalitetnijeg izvršavanja poslova iz svoje nadležnosti (razmatranje nacrtá akata, pripremi predloga akata), proučavanja određenih pitanja, pribavljanja potrebnih informacija i stručnih mišljenja, i rješavanja drugih pitanja koja su od posebnog interesa za građane i javnost, odbor može organizovati konsultativno saslušanje.

Odbor većinom glasova ukupnog broja članova donosi odluku o održavanju saslušanja iz stava 1 ovog člana.

Odbor može, po potrebi, angažovati naučne i stručne radnike za pojedine oblasti, predstavnike državnih organa i nevladinih organizacija, koji mogu učestvovati u radu i iznijeti svoja mišljenja, bez prava odlučivanja.

Radi izvršavanja poslova iz svoje nadležnosti i razmatranja pojedinih spornih pitanja u vezi primjene zakona, odbor može obrazovati posebne radne grupe u čiji sastav može angažovati naučne i stručne konsultante.

Odbor, nakon saslušanja iz stava 1 ovog člana sačinjava izještaj koji sadrži ocjene i stavove i iste dostavlja nadležnim institucijama na dalju realizaciju“.

Nakon podsjećanja na odredbe člana 73 Poslovníka prešlo se na postavljanje pitanja prijavljenim kandidatima. Predsjednik Odbora pozvao je prisutne kandidate da se, ako nalaze za shodno, mogu obratiti članovima Odbora svojim kratkim

predstavljanjem.

Kandidat Jovan Vojinović u svom obraćanju navodi da je diplomirani pravnik, rođen 1957. u Seocu, kod Pljevalja, da je oženjen i otac troje uspješne djece. Da je do sada obavljao više poslova i rukovodio na određenim poslovima, da je radio u Primorskoj banci, Osnovnoj banci u Baru, Beogradskoj banci, Temeljnoj banci Ljubljane, Jugobanci Titograd - a.d. Podgorica, a zatim i u Jugobanci a.d. Podgorica. Od 14. januara 1997. godine zaposlen je u organima lokalne uprave, gdje je obavljao poslove sekretara Sekretarijata za opštu upravu i društvene djelatnosti i zajedničke poslove, poslove savjetnika u više organa lokalne uprave, pomoćnika starješine organa lokalne uprave i da trenutno obavlja poslove pomoćnika sekretara za imovinu, zastupanje i investicije Opštine Bar. Učestvovao je, kako kaže, na više škola privrednog prava, završio mnoge kurseve iz oblasti rukovođenja, upravnog i prekršajnog postupka, poreza na nepokretnost itd, kao i da je ovlašćen procjenjivač nepokretnosti. Navodi i da ne pripada ni jednom političkom subjektu, nijednoj partiji ili stranci, niti je član bilo koje nevladine organizacije u zemlji i inostranstvu i želi da se ogradi o neke informacije koje su bile u sredstvima informisanja, a riječ je o tome da se navodi da je po profesiji advokat, što on nije, niti se bavi advokaturom, ako se izuzme da u nekim slučajevima zastupa Opštinu Bar pred sudovima i drugim državnim organima. Stoga moli da se ta informacija na neki način otkloni iz javnosti.

Kandidat Vojinović kaže da je aplicirao za mjesto predsjednika Državne izborne komisije, jer je ranije radio i bio sekretar organa za opštu upravu i društvene djelatnosti i zajedničke poslove koji je u tom periodu vodio registar građanskih stanja, matične knjige rođenih, vjenčanih, ali i biračke spiskove. Kao starješina tog organa po tadašnjem zakonu, zaključivao je i birački spisak i donosio rješenje. Kaže da je uočivši probleme koji se nalaze u biračkom spisku i način vođenja tog biračkog spiska pristupio rješavanju tog problema, te da su za šest mjeseci kolege i on uspjeli da postojeći birački spisak prečiste po osnovu duplo upisanih birača. Kako kaže, prvi je zagovornik vođenja jedinstvenog biračkog spisaka za čitavu Crnu Goru, što je kasnije i prihvaćeno, uz svu opstrukciju koja je tada rađena. Učestvovao je u više navrata i više puta u izbornim postupcima organa za sprovođenje tih postupaka, bilo kao član ili kao pomoćnik, počev od Opštinske izborne komisije u Baru, Republičke izborne komisije u više navrata kao pomoćnik predstavnika izborne liste, kao i član Savezne izborne komisije 2000. godine za sprovođenje saveznih izbora i član Referendumske izborne komisije 2006. godine. Stoga smatra da raspolaže respektabilnim iskustvom koje bi i te kako koristilo i pomoglo ako eventualno bude imenovan za predsjednika Državne izborne komisije.

Kandidat Amer Šukurica je, nakon pozdrava prisutnima, rekao da je po zvanju diplomirani pravnik, a po zanimanju advokat, te da se prijavio na Javni konkurs za predsjednika Državne izborne komisije jer smatra da ispunjava sve uslove koji se traže konkursom.

Rođen je 1966. godine u Rožajama gdje je započeo osnovno školovanje koje je nastavio u Bijelom Polju, a nakon završene srednje škole u Bijelom Polju upisao je Pravni fakultet u Sarajevu. Zbog ratnih dešavanja na prostorima bivše Jugoslavije diplomirao je na Pravnom fakultetu u Podgorici. Pripravnički staž završio je u Osnovnom sudu u Bijelom Polju a pravosudni ispit u Beogradu. Radio je u Upravi javnih prihoda godinu dana, a nakon toga bavi se poslovima advokature.

Osим navedenog ističe da ima 21 godinu iskustva u zaštiti ljudskih prava gdje je kao advokat, postupajući u skladu sa odredbom člana 20 i 21 Ustava Crne Gore,

pružao pravnu pomoć u skladu sa zakonom, 21 godinu radnog iskustva u pravosudnom sistemu, osam godina iskustva u izbornom zakonodavstvu kao član Opštinske izborne komisije u Bijelom Polju i četiri godine iskustva u političkom sistemu, kao član Opštinskog odbora Socijaldemokratske partije Bijelo Polje od 2000. do 2005. godine. Podsjeća i da nije prvi put da konkuriše za predsjednika Državne izborne komisije i da je, na jednom od ranijih konkursa odbijen iz njemu nepoznatih razloga. Istakao je da su pojedini članovi Administrativnog odbora u prethodnom sazivu bili saglasni sa činjenicom da mu je biografija impozantna i respektabilna, ali i da su isti oni prilikom glasanja za imenovanje bili uzdržani, što lično ne zamjera jer je mišljenja da je razlog za njihovu uzdržanost zapravo njegova politička neopredijeljenost. Osim što je advokat kaže i da je predsjednik Upravnog odbora JU Zavoda za geološka istraživanja Crne Gore, a isključiv motiv prijavljivanja na konkurs je moralna obaveza prema državi koju poštuje, odnosno potreba da joj ponudi znanje i iskustvo koje posjeduje, zaključuje na kraju svog kratkog predstavljanja kandidat Šukurica

Kandidat Nikola Mugoša, zahvalio je na prilici da se predstavi i saopšti nešto o motivima koji su ga opredijelili da se prijavi na konkurs za imenovanje za predsjednika Državne izborne komisije.

Rođen je u Podgorici 1985. godine gdje je završio osnovnu školu i gimnazijsko obrazovanje. Nakon toga osnovne i specijalističke studije na Pravnom fakultetu Univerziteta Crne Gore gdje je uradio i magistarsku tezu na temu izbornog prava „Uporedna analiza predsjedničkog i parlamentarnog sistema sa posebnim osvrtom na parlamentarizam u Crnoj Gori“, a nakon toga u svom akademskom usavršavanju upisao je doktorske studije koje je završio na Fakultetu pravnih nauka Univerziteta Donja Gorica sa temom „Pitanje demokratskog legitimiteta Evropske unije“, gdje se bavio pitanjima izbora na tlu evropskog kontinenta, posebno održavanje izbora za Evropski parlament, kao i onih izbora koji se sprovode na tlu Savjeta Evrope. Veliki dio doktorske disertacije posvećen je upravo izbornom pravu i kodeksu dobre prakse o izbornim pitanjima, kao jednom od najznačajnijih dokumenata Venecijanske komisije.

Radni angažman započeo je 2007. godine u Prvoj TV, a nakon toga angažovan je na Pravnom fakultetu Univerziteta Crne Gore, kao saradnik u nastavi, a potom na Fakultetu političkih nauka, kao demonstrator, saradnik u nastavi, što je njegovo sedmogodišnje akademsko iskustvo. Radio je i kao pravni savjetnik u NVO Eco Logic, a od 2015. godine je pravni savjetnik u Državnoj izbornoj komisiji. U Državnoj izbornoj komisiji angažovan je na poslovima koji podrazumijevaju sastavljanje nacрта zapisnika mišljenja, rješenja i svih onih pravnih akata koje su predmet rada Državne izborne komisije. Takođe je i kontakt point za međunarodne organizacije ODIHR, AIFES i ENEMO i ima bogato međunarodno iskustvo u tom smislu. Član je Međunarodne fondacije za izborne sisteme sa sjedištem u Vašingtonu i član Radne grupe koja se bavi temom izbornog integriteta. Sertifikovani je posmatrač ODIHR-a, a u posjedu je sertifikata kako za kratkoročno tako i za dugoročno posmatranje izbora. Polaznik je mnogih obuka koje se tiču izbornog sistema i angažovan je u raznim posmatračkim misijama kako u zemlji tako i u inostranstvu. Kao posmatrač ODIHR-a učestvovao je u tri posmatračke misije, u dva ciklusa u Ukrajini, na parlamentarnim i na predsjedničkim izborima. Takođe, 2019. godine određen je za izvjestioca Crne Gore, pred Komitetom za ljudsku dimenziju OEBS-a o primjeni preporuka vezanih za izbornu zakonodavstvo. Dobitnik je stipendije Austrijskog centra za mir i rješavanje konflikata i u tom smislu je polaznik Akademije OEBS-a, koja se, između ostalog bavi posmatranjem izbora u zemljama članicama Savjeta Evrope, a sertifikovan je za

posmatranje izbora od ODIHR-a, kao kratkoročni, ali i dugoročni posmatrač. U posjedu je i mnogih drugih sertifikata, Norveškog udruženja za demokratiju i ljudska prava gdje je završio i kurs koji se tiče političkog sistema skandinavskih zemalja, kao i AJFES-a, za međunarodne izborne sisteme koji se tiču izbornih tehnologija integriteta u izbornom procesu. Završio je i kurseve bridža. Autor je 14 naučnih radova, članaka i tekstova od čega je 12 na temu izbornog zakonodavstva.

Sve rečeno smatra osnovnim i najvažnijim segmentima u svom usavršavanju u zemlji i inostranstvu koji se tiču samih izbora. Navodi i da je učesnik mnogih domaćih konferencija, seminara, organizacija OEBS-a, Univerziteta Crne Gore, Uprave za kadrove itd. ali i da je bio učesnik u mnogim studijskim posjetama, Državnoj izbornoj komisije Slovenije i Državnom izbornom povjerenstvu Republike Hrvatske. Takođe, učesnik je konferencije ODIHR-a o perspektivi i funkcionisanju demokratije u Jugoistočnoj Evropi, konferenciji za sprovođenje izbora koja se održavala u Prištini, konferenciji Inter parlamentarne radne grupe gdje je bio predavač na temu izbornih tehnologija i upravljanju izbornim procesima u Sarajevu, a takođe i trener Državne izborne komisije za trenere i edukatore koji su sprovodili obuke biračkih odbora na parlamentarnih izborima 2016. godine i predsjedničkim izborima 2018. godine.

Posebno je ponosan na taj dio svog radnog iskustva zato što se radilo o jednom od najvećih edukativnih poduhvata u Crnoj Gori, ako se ima u vidu da je bilo u pitanju 12.000 ljudi koje je bilo potrebno obučiti na cijeloj teritoriji Crne Gore, a koji je u konačnom izvještaju posmatračke misije ODIHR 2018. godine ocijenjene kao dobar, što se cijeni kao jedan od najboljih segmenata funkcionisanja naše izborne administracije.

Bogato akademsko iskustvo dopunjeno onim koje je imao u praksi učinilo je da smatra da je kvalifikovan za mjesto predsjednika Državne izborne komisije zbog čega se i prijavio na konkurs, jer mu i sveukupnost poslova koje je obavljao daju osjećaj profesionalne zrelosti, a kako je prošao i sve faze i sve postupke u Državnoj izbornoj komisiji, smatra da ga to kvalifikuje kao kandidata za predsjednika Državne izborne komisije.

Predsjednik Odbora zahvalio se kandidatima na uvodnom predstavljanju i pozvao poslanike da po ustaljenoj proceduri konsultativno saslušanje kandidata nastave sjednicu postavljanjem pitanja kandidatima naizmjenično, najpre članovi Odbora iz reda parlamentarne većine, a potom iz reda parlamentarne opozicije.

Poslanik Vladimir Martinović je na samom početku obraćanja rekao da ne krije zadovoljstvo, bez obzira što je bilo manjih neslaganja oko toga da li je konsultativno saslušanje kandidata za imenovanje za predsjednika Državne izborne komisije po Poslovniku ili ne, za koje on smatram da jeste. Bez obzira na to što je bilo različitih stavova o istom, dobro je što se održava ovakva sjednicu i što je predlog kolegama poslanicima da se ovo saslušanje održi dobio potrebnu većinu, i što im je na osnovu inicijative kluba kome pripada, predsjednik Odbora izašao u susret i zakazao ovakvu sjednicu. Smatra da je dobro što kandidati prisustvuju sjednici bez obzira što nemaju pravnu obavezu da su na njoj, upravo iz razloga da i pred partnerima iz međunarodne zajednice i onim što su preporuke OEBS-a pokažu da se po prvi put pojavljuje otvoreniji i transparentniji proces imenovanja na funkcije, te da sve ono što su kao opozicija do sada kritikovali sada kada su u vlasti mijenjaju. Stoga će, kaže, postaviti jedno pitanje za sva tri kandidata, a tiče se načina na koji svaki od njih ocjenjuje sjednicu Skupštine Crne Gore koja se desila 28. decembra prošle godine kada je po njegovom sudu, a i po sudu velikog dijela javnosti, pokušao svojevstan parlamentarni udar na ovu instituciju, koji na svu sreću nije uspio, a gdje su Državna izborna komisija

i njen predsjednik, koji je između ostalog iz tih razloga razriješen sa te funkcije, dali sebi za pravo da preispituju pitanje kvoruma na sjednici Skupštine Crne Gore. Zanima ga, kako kaže, i njihovo mišljenje da li je to posao Državne izborne komisije, te kako bi postupili u istoj situaciji da su u tom momentu bili na čelu Državne izborne komisije, te da li smatraju da je Državna izborna komisija radila po važećim propisima, odnosno po zakonu države Crne Gore? Dakle, konkretno ga zanima slučaj od 28. decembra 2020. godine, kada je Državna izborna komisija po drugi put htjela da nakon jasno pokazane izborne volje građana da sebi za pravo da odlučuje da li je bilo kvoruma na sjednici Skupštine i ko će biti njen poslanik. Po takvoj logici Državnoj izbornoj komisiji nije dovoljan sud naroda već sopstveni sud, sud same Državne izborne komisije, pa će tako kandidat koji je prvi sljedeći sa izborne liste zavisiti od volje i želje predsjednika Državne izborne komisije. Znači, zanima ga mišljenje o toj pravnoj situaciji i kako bi postupili da su na čelu Državne izborne komisije bili u tom momentu.

Kandidat Jovan Vojinović u svom odgovoru kaže da je zaista teško davati odgovor na tako složeno pitanje ako nema relevantne dokumentacije. Primjer koji je naveo gospodin Martinović, da predsjednik Državne izborne komisije, odnosno da Državna izborna komisija preispituje kvorum Skupštine i miješa se u rad Skupštine smatra apsolutno nelogičnim, posebno ako se zna da su Zakonom o izboru odbornika i poslanika jasno definisane nadležnosti Državne izborne komisije. Kandidat Vojinović ističe i da se nije bavio tim problemom, već je to samo kao neku uzgrednu informaciju to primio a kojoj nije posvećivao neku posebnu pažnju. Zakonom je utvrđeno da Državna izborna komisija konstatuje, potvrđuje mandate i konstatuje prestanak mandata, što znači da ako je nekome prestao mandat zakonom je rečeno da prvi sljedeći sa te izborne liste je sljedeći poslanik. Kaže da mu je zaista nejasno po kom zakonskom osnovu se miješala tu Državna izborna komisija, kao što misli i da je to predmet Ustavnog suda koji u krajnjem treba to pitanje konačno da razriješi. Drugačije je u ovom momentu, kada nema dokumentaciju, a u smislu postavljenog pitanja, nije moguće odgovoriti, mada mu i dalje nije jasno na koji način se Državna izborna komisija, odnosno predsjednik Državne izborne komisije miješao, odnosno cijenio kvorum na sjednici Skupštine, kaže kandidat Vojinović.

Kandidat za predsjednika Državne izborne komisije Amer Šukurica, mišljenja je da mu ne pripada pravo da komentariše da li je bivši predsjednik Državne izborne komisije prekršio zakon u konkretnom slučaju, ali može da iznese svoj stav, odnosno način kako bi on postupio u tom slučaju.

Podsjeća da je odredbom člana 32 Zakona o izboru odbornika i poslanika, između ostalog propisano da je nadležnost Državne izborne komisije da podnese izvještaj Skupštini o popuni upražnjenog poslaničkog mjesta kao i da se stara o jedinstvenoj primjeni ovog zakona, a članom 104 Zakona da: „Ako odborniku, odnosno poslaniku koji je izabran sa koalicione izborne liste, prestane mandat iz razloga utvrđen članom 101 istog zakona, za odbornika odnosno poslanika izabraće se onaj kandidat prema redosljedu sa konstitutentne liste kojoj on pripada“.

Stoga je mišljenja da je u konkretnom slučaju Državna izborna komisije trebala na zahtjev Skupštine da dostavi izvještaj Skupštini o popuni upražnjenog poslaničkog mjesta, tj. ko je naredni kandidat prema redosljedu sa konstitutentne liste, a ovo imajući u vidu činjenicu da Državna izborna komisija nije nadležna da utvrđuje da li je zahtjev osnovan ili ne, jer mu to zakon ne dozvoljava.

Kandidat Nikola Mugoša je u svom odgovoru rekao da su nadležnosti Državne

izborne komisije jasno propisane Zakonom o izboru odbornika i poslanika, da kada se steknu zakonski uslovi za popunu upražnjenog poslaničkog mjesta koji se tiču izvještaja Skupštine Crne Gore da je konkretni poslanik podnio ostavku na poslaničko mjesto, da je ostavka verifikovana, kao i kada postoji izjava o prihvatanju kandidature narednog kandidata sa liste, stekli su se i uslovi da Državna izborna komisija izvrši popunu upražnjenog poslaničkog mjesta. U konkretnoj situaciji smatra da je Državna izborna komisija trebalo da cijeni spise predmeta koje je imala ispred sebe, tj. postojala je sva potrebna dokumentacija dostavljena od Skupštine Crne Gore za popunu upražnjenog poslaničkog mjesta poslanice Suade Zoronjić. Radi se o jednom potpuno tehničkom aspektu realizacije izvještaja. Potrebno je bilo utvrditi, tj. pogledati zbirnu izbornu listu, pored ove dokumentacije na zbirnoj izornoj listi utvrditi da li je poslanica, odnosno tada kandidatkinja za poslanicu Suada Zoronjić, naredna na listi i nakon toga dostaviti izvještaj Skupštini Crne Gore o popuni upražnjenog poslaničkog mjesta. Ova procedura, bez održavanja sjednice, propisana je i Poslovníkom Skupštine Crne Gore i smatra da organi za sprovođenje izbora i njihova uloga, kako prema Zakonu o izboru odbornika i poslanika, tako i prema Poslovníku Skupštine Crne Gore, nije da cijene ispunjenost da li su drugi organi obavili one prethodne radnje kako treba, jer je to nadležnost Ustavnog suda, a Državna izborna komisija mogla je samo da cijeni predmetnu dokumentaciju koja joj je bila dostupna. Takođe, naglašava kandidat Mugoša, svaki poslanik bira se neposredno na izborima od strane građana Crne Gore a na izbornim tijelima, tj. organima za sprovođenje izbora je samo da konstatuju tu izbornu volju a nikako da cijene druge stvari.

Poslanik Momo Koprivica je pozdravljajući predsjednika i članove Odbora, građane i kandidate za predsjednika Državne izborne komisije, rekao da takođe smatra da je važno da se održava konsultativno saslušanje i da je to u skladu sa ranijom praksom Odbora kada su se konsultisale neke važne institucije. Ovaj posao radi se u javnom interesu i pravo javnosti je da zna sve, da ima što širi krug informacija, odnosno što potpunije informacije o kandidatima za najvažnije javne funkcije, a takva je svakako funkcija predsjednika Državne izborne komisije. Smatra i da se organizovanjem konsultativnog saslušanja ograničavaju oni kao političari, jer kroz konsultativno saslušanje javnost stiče određeni utisak što jeste jedan podsticaj više i ograničenje za poslanike kada donose odluke. Ipak, prilikom donošenja odluka ko će obavljati neku važnu javnu funkciju, nije bitna samo neka poslanička percepcija, već i sud javnosti kako bi zaista te ličnosti uživale visok stepen povjerenja. Misli i da prisustvo tri kandidata, veoma obrazovanih ljudi, potvrda da je ovaj javni konkurs animirao respektabilne kandidate, da izbor svakako neće biti lak i jednostavan, a ono što je veoma značajno je da i na ovaj način građani stiču kao i oni jednu pravu i potpunu sliku o tome ko bi mogao da bude nosilac ove veoma važne javne funkcije. To je svakako važno za Parlament koji je i po mjerilima relevantnih nevladinih organizacija regionalnog značaja, najotvorenija zakonodavna institucija u regionu. Ova konsultativna saslušanja, kao i ona na drugim odborima, u vezi izbora nosilaca veoma važnih javnih funkcija, se i preko TV Parlamentarnog kanala prenose što je svakako veliki korak naprijed koji vodi transparentnosti i kredibilitetu procesa uopšte a olakšava donošenje odluke o tome ko zavređuje da bude na čelu Državne izborne komisije.

Poslanik Koprivica kaže i da se prema članu 73 Poslovníka sprovodi konsultativno saslušanje koji nije samo svežanj moralnih preporuka, već pravni akt sa nespornim mjestom u pravnom sistemu koji je definisan Ustavom i koji ima jasnu pravnu snagu i obavezujuće dejstvo za one na koje se odnosi, a ne odnosi se samo

na parlamentarce, već reguliše i odnos između institucije i drugih organa. Smatra da su kada se govori o Državnoj izbornoj komisiji njene brojne slabosti i njena disfunkcionalnost, kad je u pitanju njeno funkcionisanje i djelovanje, bili uzrok pada povjerenja u izborni proces koje je već bilo urušeno. Državna izborna komisija je vrhovni organ za sprovođenje izbora, ali ima veoma značajne nadležnosti, stara se o zakonitom sprovođenju izbora, usklađuje rad opštinskih izbornih komisija, određuje način rukovanja i čuvanja izbornog materijala itd, a od uspješnog sprovođenja njenih nadležnosti koje su jasno propisane zavisi i povjerenje u izborni proces, kao što to uostalom zavisi i od brojnih drugih institucija. Upravo zato što je mjesto Državne izborne komisije nezaobilazno i posebno značajno pitanje poslanika Koprivice kandidatima, tiču se i onoga što su nadležnosti Državne izborne komisije i onoga što je potreba unapređenja funkcionisanja rada Državne izborne komisije. U vezi s tim pitao je sve kandidate: „Koje bi bile vaše prioritete aktivnosti u cilju poboljšanja funkcionisanja Državne izborne komisije i kako gledate na preporuke međunarodnih institucija kao i koje bi od njih prioriteto pokušali da sprovedite u predstojećem radu“.

Kandidat Jovan Vojinović u odgovoru na pitanje poslanika Koprivice kaže da bi najprije sagledao kakve su materijalne i tehničke mogućnosti Državne izborne komisije, sa kojim prostorima raspolaže Državna izborna komisija, a sve zato što je vidio na posljednjim parlamentarnim izborima, a zna i iz ranijeg iskustva, da je Državna izborna komisija, odnosno ranije Republička izborna komisija kao i sve komisije koje su vodile izbore, bila ograničena poslovnim prostorijama. Što znači da bi država Crna Gora koja ima dovoljno poslovnih prostorija morala naći adekvatan prostor za rad Državne izborne komisije.

Ono za šta bi se odmah zalagao kod rada Državne izborne komisije bila bi transparentnost i javnost toga rada, što znači da bi sva zainteresovana javnost mogla da prisustvuje sjednicama Državne izborne komisije. Za to bi trebalo stvoriti objektivne prostorne mogućnosti, kojih sada nema, pa bi to i bio prvi njegov prioritet. Sagledao bi kako kaže i kakvi su uslovi rada po opštinskim izbornim komisijama, kakvo je stanje izbornog materijala po opštinskim izbornim komisijama što se tiče tehničkih sredstava, prostorija za njihov rad, i stanje postojećih biračkih mjesta. To bi bili prioriteti svih prioriteta odmah na početku rada, a značili bi fokusiranost na javnost rada, što bi bila mogućnost za zainteresovana sredstva informisanja da mogu neposredno da prate rad sjednice Državne izborne komisije. Pored rečenog, fokusirao bi se i na ono što misli da bi trebalo da se unaprijedi, a to je iznalaženje boljeg softverskog rješenja vezanog za rezultate, sumiranje i objavljivanje rezultata, prikupljanje informacija vezanih za sam izborni proces i sl. Sa razvojem tehnoloških sredstava to je ono što za neznatna novčana sredstva može riješiti problem.

Smatra i da mjesto predsjednika Državne izborne komisije jeste profesionalno mjesto koje treba rješavati preko javnog oglašavanja, ali se u pokušaju profesionalizacije izbornih komisija nije daleko odmaklo, jer i ovo mjesto pripada onoj pobjedničkoj izbornoj listi, odnosno izbornoj listi koja je osvojila najveći broj mandata, što u krajnjem znači da će neka većina odlučiti o imenovanju predsjednika Državne izborne komisije. Zato bi izmjenama i dopunama postojećeg zakonodavstva trebalo isto urediti, a potom kada i ako se steknu uslovi i kompletno članstvo Državne izborne komisije u stalnom sastavu treba profesionalizovati. To je, kako kaže kandidat Vojinović, njegovo lično viđenje, viđenje čovjeka sa iskustvom koji je prošao golgotu mnogih izbornih procesa, uvidio mnoge stvari u tim izbornim procesima kad se govori o nezavisnim ili profesionalnim i samostalnim članovima i predsjedniku izbornih komisija u odlučivanju. Kandidat Vojinović još jednom ponavlja da je prioritet svih

prioriteta stvaranje materijalno tehničkih uslova za rad Državne izborne komisije, kao i sagledavanje sastava stručne službe Državne izborne komisije i njene kadrovske osposobljenosti i eventualno potrebe njenog kadrovskog osposobljavanja i jačanja.

Kandidat Amer Šukurica je odgovorajući na pitanje poslanika Koprivice, najprije rekao da je vanstranačka ličnost, i da je to imao potrebu da kaže imajući u vidu da pojedini poslanici forsiraju svoje kandidate što je imao priliku da čuje na prethodnoj sjednici Odbora.

Na intervenciju predsjednika Zogovića da se koncentriše na postavljeno pitanje i odgovori poslaniku Koprivici, kandidat Šukurica rekao je da je suština svega povećati transparentnost, poraditi na otvorenosti, dostupnosti, informisanosti građana, medija, nevladinih organizacija i na taj način povećati povjerenje i pružiti mogućnost građanima i drugim subjektima na slobodan pristup informacijama kako je to i zakonska obaveza shodno Zakonu o slobodnom pristupu informacijama. Mišljenja je i da članovi ovog tijela treba da budu ljudi od integriteta sa profesionalnim referencama koji mogu doprinijeti konstantnom poboljšanju u napredovanju u radu i unapređenju ove institucije. Prevažni cilj bi mu bio da oformi tim profesionalaca koji bi bio reprezentativan za ovu značajnu instituciju. Smatra i da je saradnja sa međunarodnim institucijama jako bitna kao što je to bila i do sada, ali i da postoji i mnogo toga što treba unaprijediti i poboljšati što je jedan važan segmenat na kojem treba raditi, jer su i preporuke međunarodnih subjekata u tom pravcu uvijek dobrodošle. Da bi se ostvario integritet, odnosno povećala cjelovitost izbornog procesa, sve institucije koje su vezane za izborni sistem, kao i pojedini subjekti, moraju da svoje obaveze izvršavaju isključivo u skladu sa zakonom a tako se jedino može povećati povjerenje u rad institucije i ostvariti integritet izbornog procesa. Mišljenja je i da predsjednik Državne izborne komisije treba da bude praktičar, neko ko poznaje zakone i ko zna da ih pravilno primijeni. Da nije u pitanju samo jedan zakon, već da ih ima više koji su u primjeni, potvrđuje i slučaj od prije par godina kada je bilo sporno da li je neko dao punomoćje ili nije i da li je isto bilo falsifikovano ili ne, što je značilo da je bilo potrebno poznavanje Krivičnog zakonika, u smislu da li treba pokrenuti postupak i podnijeti krivičnu prijavu zbog falsifikata. Međutim, u istom je postojalo je i drugo krivično djelo, krivično djelo zbog lažnog prijavljivanja, što je značilo i da se moralo reagovati na način koji je podrazumijevao poznavanje zakon, ali i njegovo pravilno tumačenje.

Kandidat Šukurica na kraju zaključuje da je suština svega primjena zakona, bez čije primjene nema ni kvalitetnog rada ove značajne državne institucije.

Kandidat Nikola Mugoša svoje pravo na odgovor iskoristio je za kratak osvrt na već rečeno, a u kontekstu prethodne opaske kandidata Šukurice koja se odnosila na njega, podsjeća da se na konkurs za predsjednika Državne izborne komisije prijavio zbog toga što misli da ispunjava uslove i zato što misli da ima reference za mjesto predsjednika Državne izborne komisije. Naglašava da nije bilo čiji kandidat, već svoj kandidat, a za to mjesto prijavio se upravo iz razloga što misli da ima određenu distancu od političkih partija. Dao je i izjavu, koja je ovjerena, da u posljednje tri godine nije bio član organa upravljanja ni jedne političke partije a nikada nije ni bio član ni jedne političke partije.

Govoreći o nedostacima vezanim za Državnu izbornu komisiju i njeno funkcionisanje rekao je da su prioriteta transparentnost Državne izborne komisije, tj. otvaranje sjednica za medije što je i u izvještaju relevantnih međunarodnih organizacija i preporučeno, izvještaju iz 2016, 2018. i 2020. godine. Smatra da je javnost rada svakog tijela, a naročito organa za sprovođenje izbora koji donosi odluke

vezano za delikatne izborne postupke treba da bude u fokusu budućeg predsjednika.

Osim transparentnosti u radu Državne izborne komisije želi da pomene i da je istoj već doniran softver za obradu i prenos izbornih rezultata koji još uvijek nije stavljen u funkciju pa smatra da bi takođe u cilju transparentnosti i u cilju što bržeg dobijanja rezultata u toku izborne noći, koje su obično vrlo tenzične i gdje građani i zainteresovana javnost želi da sazna rezultate, isti trebalo staviti u funkciju. Državna izborna komisija kao državni organ mora da ima relevantne i dostupne rezultate izbora i da bude na neki način konkurenta nevladinim organizacijama koje te rezultate saopštavaju već posije sat vremena. Saglasan je sa kandidatom Vojinovićem da je potrebno kadrovsko osvježenje u samoj Državnoj izbornoj komisiji. U stručnoj službi Državne izborne komisije angažovano je 11 državnih službenika od čega su samo tri pravnici. Tokom tromjesečnog izbornog perioda potrebno je angažovanje kandidata sa strane za različite poslove, jer jednostavno u tim uslovima i u tom obimu posla nemoguće je završiti sve u kratkim rokovima. Podsjeća i da je rok za podnošenje prigovora 72 sata, da prigovori znaju biti brojni, a da je rok za odlučivanje za Državnu izbornu komisiju svega 24 sata.

Smatra da predsjednik Državne izborne komisije treba da bude nezavisan u svom radu, i treba da bude distanciran od političkih partija. Kaže, takođe, i da je evropski standard da predsjednik Državne izborne komisije bude profesionalac. U okruženju Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Albaniji i drugim državama, državne izborne komisije su profesionalizovane, odnosno cjelokupan sastav izbornih tijela je skoro nezavisan za same političke partije. Kandidat Mugoša naglašava i da se sjednice Državne izborne komisije kojim prisustvuje po opisu svog posla, vrlo često odigravaju u konstruktivnoj atmosferi uprkos lošoj medijskoj slici koja vlada. Smatra i da predstavnici političkih partija ako su sa integritetom i ako svoju struku stave ispred partijskih interesa bez obzira što su pripadnici političkih partija, mogu kvalitetno obavljati svoj posao.

Kandidat Mugoša je odgovarajući na jedno od pitanja poslanika Koprivice koga su interesovale prioritete preporuke međunarodnih organizacija, osim otvaranja sjednica za javnost, rekao i da je jedna od preporuka organizovanje, zbog skučenih kadrovskih kapaciteta, takozvane onlajn sjednica za medije, kako bi zainteresovana javnost mogla da prati cjelokupni rad Državne izborne komisije. U konačnom izvještaju posmatračke misije ODIHR-a rečeno je da treba napraviti jednu sveobuhvatnu obuku biračkih odbora. U 2020. godini prvi put se radilo u uslovima kovida tako da je po prvi put organizovana tzv. onlajn obuka sa manjkom interaktivne komponente što je značilo da jednostavno članovi biračkih odbora nijesu imali mogućnost da postavljaju pitanja. Smatra da to treba promijeniti, da svi zainteresovani članovi biračkog odbora treba da imaju povratnu informaciju od organa za sprovođenje izbora. Takođe, smatra da rad Državne izborne komisije treba uskladiti sa zakonima tj. sa našim normativnim okvirom. O tome govori i Izvještaj Državne revizorske institucije koja je dala uslovno mišljenje na rad Državne izborne komisije. Smatra da u roku od šest mjeseci postoji veliki prostor za unapređenje rada Državne izborne komisije. Jedna od prioritarnih preporuka je i usklađivanje normativnih akata Državne izborne komisije, a jedan od evropskih standarda je propisivanje obrazaca za prigovore kako bi pravo svakog građanina da podnese prigovor u izbornom procesu bilo suštinski poštovano. Organi za sprovođenje izbora moraju biti tu da pruže tehničku podršku svakom biraču, svakom kandidatu i svakom podnosiocu izborne liste da podnese prigovor tj. da zaštite svoje biračko pravo. Nažalost, u trenutnoj situaciji Državna izborna komisija nema propisane normativne akte, odnosno obrasce na kojima bi građani podnosili prigovore na rad organa za sprovođenje izbora. Državna izborna komisija ima odličnu saradnju

sa stalnom misijom OEBS-a u Crnoj Gori. Smatra i da u sklopu pitanja koje se tiču prostornih kapaciteta i kadrovskog potencijala Državne izborne komisije postoji veliki prostor za unapređenje rada. Tako je misija OEBS-a u Crnoj Gori angažovala jednog eksperta koji je sa sadašnjim sekretarom Državne izborne komisije uradio Predlog pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta u Državnoj izbornoj komisiji. Jedan od prioriteta bi svakako bila finalizacija tog pravilnika, njegovo dostavljanje Državnoj izbornoj komisiji, nakon čega bi poslanici prema Zakonu o izboru odbornika i poslanika dali saglasnost na taj pravni akt, a što bi kako kaže bili njegovi prioriteti u slučaju da bude predsjednik Državne izborne komisije, zaključuje na kraju kandidat Mugoša.

Predsjednik Odbora je nakon što se zahvalio kandidatu Nikoli Mugoši rekao da je u obavezi da kandidatu Jovanu Vojinoviću omogući da kratko odgovori na komentare kandidata u vezi sa njegovim prethodnim izlaganjem.

Kandidat Jovan Vojinović je kazao da je u saznanju da je formirana radna grupa ili tijelo koje radi na izmjenama i dopunama postojećeg Zakona o izboru odbornika i poslanika ili će se možda donijeti neki novi zakon, pa je njegova preporuka shodno iskustvu koje ima u dosadašnjim izbornim ciklusima, da nije upitno da se predsjednik Državne izborne komisije bira na konkursu, a svi ostali da se biraju na osnovu političke pripadnosti. Predložio je da bi bilo dobro razmišljati u pravcu da i predsjednika Državne izborne komisije prema tim izmjenama i dopunama predlaže ona pobjednička lista, odnosno ona stranka koja je osvojila najveći broj mandata. To se ne odnosi na tekući javni konkurs za izbor predsjednika već je to nešto što bi bilo buduće rješenje, dok se ne izvrši kompletna profesionalizacija Državne izborne komisije.

Momo Koprivica, član Odbora, je kazao da konsultativno saslušanje doživljava kao doprinos razvoju dijaloške demokratije i standarda, da ima veoma pozitivan utisak o sjednici i da će postaviti dva pitanja. Prvo je pitanje kandidatima u vezi kvaliteta rada biračkih odbora, koji su od velikog značaja za sprovođenje zakonitih, slobodnih i fer izbora, i upitao gdje vide slabosti u pogledu rada biračkih odbora i kako to unaprijediti. Drugo pitanje je u vezi zloupotrebe koja je obilježavala izborni proces, a tiče se pitanja šta je važeći glasački listić, imajući u vidu da se glasalo putem olovaka raznih boja i putem simbola. Upitao je kako misle da to utiče na tajnost glasanja i da li je to narušavanje tajnosti glasanja i kako rješavati taj problem koji ozbiljno narušava provjerenje u izborni proces.

Kandidat Nikola Mugoša je u odgovoru pojasnio da je kvalitet rada biračkog odbora ključan na izborni dan, jer ukoliko je birački odbor kvalitetno obučen i dobro radi svoj posao to odmah znači da će veće izborne instance, opštinske izborne komisije, Državna izborna komisija i u krajnjem Ustavni sud imati manje prigovora, odnosno žalbi. Kazao je da smatra da postoji veliki prostor za unapređenje rada biračkih odbora a ono što u praksi posebno otežava kvalitetan rad biračkih odbora je manjak edukacije. Pojasnio je da je Zakonom o izboru odbornika i poslanika predviđeno da se birački odbori edukuju, ali da nije propisana obavezna edukacija, pa politički subjekti vrlo često u praksi koriste manjak te obavezne edukacije. Postoji i jedna jako loša odredba u Zakonu o izboru odbornika i poslanika kojom je ustanovljeno da se član biračkog odbora može mijenjati 12 sati prije održavanja izbora, a to znači da kandidati za biračke odbore nijesu prošli obuku. Bilo bi prioritetno promijeniti te odredbe i uvesti tzv. obaveznu obuku kandidata za biračke odbore na način da moraju biti sertifikovani, što znači da su prošli obuku, da imaju usmeni i pismeni dio testiranja

i da na taj način znaju da su to kredibilni kandidati koji će kvalitetno obavljati svoju izbornu dužnost tokom izbornog dana. Takođe, naveo je da bi u tom dijelu iskoristio i resurse koji stoje od raznih međunarodnih organizacija u smislu davanja tehničke pomoći, sastavljanja priručnika za rad biračkih odbora, ali i sastavljanja onih dokumenata koji će na svaki način pojednostaviti i približiti članovima biračkih odbora njihov posao. U vezi pitanja oko važećeg i nevažećeg glasačkog listića i manipulacija koje su vršene u prethodnim izbornim ciklusima, naveo je da Zakon o izboru odbornika i poslanika propisuje da birač na biračkom mjestu glasa zaokruživanjem. Međutim, tu postoji jedna sporna odredba, tj. nedosljednost u samom Zakonu o izboru odbornika i poslanika, jer je propisano da je važeći glasački listić svaki onaj glasački listić za koji se sa sigurnošću može utvrditi za kojeg kandidata ili izbornu listu je birač glasao. Nevažeći glasački listić je samo onaj listić koji je nepopunjen, gdje je dopisano ime kandidata, kao i onaj glasački listić gdje se glasalo za više od jednog kandidata ili za izbornu listu. Iznio je mišljenje da treba uraditi sve da se birači edukuju, a da zaokruživanje bude jedini način glasanja na izborima. Zaključio je da u izbornoj reformi treba propisati da se glasanje obavlja zaokruživanjem olovkom koja se nalazi na biračkom mjestu i da je to jedan uniformni način glasanja, a sve što je do sada bilo crtanje raznih simbola, trouglova, kvadratića, romboida itd. je doprinosilo narušavanju tajnosti glasanja.

Kandidat Amer Šukurica je povodom ovog pitanja istakao da on lično nije teoretičar, već je praktičar, pa imajući u vidu činjenicu da biračke odbore imenuje Opštinska izborna komisija, a da je Opštinska izborna komisija sastavljena od članova koje imenuje partija, kako one koje su na vlasti tako i one u opoziciji, onda se ne može doći do boljitka dok god se ne dovedu kvalitetni ljudi koji će svojim znanjem unapređivati izborni proces. Povodom drugog pitanja poslanika Koprivice kazao je da kada se vrati povjerenje građana u rad institucija, građani će slobodnije izlaziti na izbore i neće im padati na pamet da crtaju, šaraju i slično jer će jednostavno biti slobodni, samostalni i odlučivaće o svojoj budućnosti.

Kandidat Jovan Vojinović iznio je viđenje da pri izboru ljudi u biračke odbore treba predlagati one koji znaju da rade taj posao i koji poznaju upravni postupak. Skrenuo je pažnju da se ne predlažu oni ljudi koji ako su jednom bili u biračkom odboru koji se ponašaju kao da im je to pripada, kao i da u budućnosti treba izvršiti profesionalizaciju da se u birački odbor zaista biraju ljudi profesionalci koji poznaju upravni postupak, jer dosta ljudi olako shvate da je zapisnik u krajnjem samo popunjavanje nekih brojki, ali i daje mogućnost za prigovore i prolongiranje izbornog procesa. Napomenuo je da zakonom predviđenom da se glasa zaokruživanjem, dakle krugom oko rednog broja ispred izborne liste ili nosioca izborne liste i zaključio da je protiv stavljanja bilo kojih drugih simbola, jer se njima ne smije izjašnjavati izborna volja, a zakon je jasno propisao šta je važeći listić.

Momo Koprivica, član Odbora, je nakon odgovora kandidata rekao da politički subjekti, bez obzira da li su u vlasti ili opoziciji, imaju interes da delegiraju najbolje moguće kandidate. To je izraz potrebe za političkim nadmetanjem da što bolji i kvalitetniji ljudi budu na tom biračkom mjestu jer je to u interesu izbornog procesa i konačno izborne pobjede, da se fer i poštenim sredstvima dođe do što boljeg rezultata, odnosno očuvanja volje koju su im ukazali građani. Ukazao je da ukoliko ne postoje dovoljno jake smjernice, preporuke i precizno određena pravila o radu odbora može se dovesti u pitanje kvalitet rada biračkih odbora.

Branka Bošnjak, članica Odbora, postavila je pitanje kandidatu Vojinoviću, pošto je bio uključen u izborni postupak kada je birački spisak vođen na lokalnom nivou, da li smatra da je centralizacija, odnosno to što Ministarstvo unutrašnjih poslova Crne Gore vodi centralni spisak, bolje rješenje i kako objašnjava činjenicu da u tom smislu trenutno imaju preko 80% građana Crne Gore upisanih u birački spisak, a da je samo 15% ovih koji nemaju biračko pravo, bilo da nemaju 18 navršenih godina ili zbog nekih drugih okolnosti.

Kandidat Jovan Vojinović, u odgovoru poslanici rekao je da sadašnji način vođenja biračkog spiska, u konstelaciji odnosa koji su u Crnoj Gori nije prilagođen, jer će uvijek biti određenih sumnji vezano za birački spisak. Naveo je da je jedan od razloga to što Ministarstvo unutrašnjih poslova vodi registar prebivališta, vodi registar državljana Crne Gore, matične registre, registre matične knjige rođenih i matične knjige umrlih i što Ministarstvo unutrašnjih poslova izdaje lična dokumenta. Zato uvijek postoje osnovi sumnje da Ministarstvo unutrašnjih poslova može da zloupotrijebi vođenje biračkog spiska sa ovim stanjima i nekima koji po zakonu ne bi mogli da glasaju omogućiti da imaju pravo glasa. Naveo je neprijatnu situaciju koju je imao 1997. godine kada su se ti organi intenzivno i nezakonito miješali, vezano za upis birača u birački spisak, između dva kruga predsjedničkih izbora, a on je shodno zakonu dozvoljavao biračko pravo samo onima koji imaju pravo da podnesu zahtjev za upis u birački spisak.

Branka Bošnjak, članica Odbora, nadovezala se na navode kandidata da bi trebalo da delegiraju ljude u biračkim odborima koji znaju upravni postupak i kazala da je važno smanjiti broj biračkih odbora i ograničiti broj ljudi koji mora biti upisan na jednom biračkom spisku, kako bi time broj biračkih mjesta bio manji. Postavila je pitanje kandidatu Šukurici s obzirom na to da je govorio o depolitizaciji i da se u Crnoj Gori i u vrtićima djeca dijele na ove i one. Kazala je da se zalaže za profesionalizaciju i za to da Državna izborna komisija treba da dobije bolji status i pitala kandidata šta misli o rješenju koje postoji u Hrvatskoj, gdje je predsjednik Vrhovnog suda na čelu Državne izborne komisije, da li mu se to rješenje čini bolje u odnosu na rješenje koje postoji u Crnoj Gori i da u tom smislu Državna izborna komisija bude kompletno profesionalizovana. Postavila je kandidatu i pitanje vezano za biračke odbore, da li smatra da predsjednici biračkih odbora treba da snose veću odgovornost, pa i krivičnu, jer se često dešava na terenu da predsjednik biračkog odbora, znajući da ima većinu u smislu strukture biračkog odbora, stavi na glasanje nešto što je protivzakonito pa ima slučajeve da neki glasač i naglas kaže koga će da glasa.

Kandidat Amer Šukurica je kazao da je jako bitno razlučiti šta je zvanje, a šta je zanimanje, kako bi došlo do spoznaje šta je iskustvo u struci. Pojasnio je da ukoliko smo po zvanju diplomirani pravnici i po zanimanju sudija, tužilac, advokat, notar, izvršitelj, onda smo u svojoj struci, jer se ta profesija ne može obavljati ako nijeste diplomirani pravnici sa položenim pravosudnim ispitom. Međutim, ukoliko ste po zvanju diplomirani pravnik, a po zanimanju savjetnik, potpredsjednik opštine, pomoćnik ministra, onda vi nijeste direktno vezani za svoju struku, jer te poslove mogu da obavljaju i ljudi koji su inženjeri, doktori. Zaključio je da je profesionalizacija DIK-a jako bitna i značajna, jer je trenutno stanje da se svi članovi DIK-a predlažu iz vladajuće većine i iz opozicije, a svi su oni partijski vezani, što nije dobro. Naveo je da kada su u pitanju birački odbori njih predlažu partije, a odgovorna je Opštinska izborna

komisija koja predlaže te ljude. Građanima treba pojasniti koja je uloga Državne izborne komisije, koja je uloga Opštinske izborne komisije, a koja je uloga biračkog odbora, jer se miješaju stvari, građani hoće da izborna komisija bude i tužilaštvo i sudstvo.

Milun Zogović, predsjednik Odbora, podsjetio je da je kandidat Šukurica u uvodnom izlaganju kada je govorio o svojoj biografiji rekao da je jedno vrijeme bio član Socijaldemokratske partije, ali to svakako nije opterećujući momenat, jer je zakonom propisano ko ne može biti u organima upravljanja.

Kandidat Amer Šukurica je, odgovarajući na opasku predsjednika Odbora, rekao da nema ništa protiv kolege, i da u svom ranijem komentaru nije mislio ništa loše, ali da nije prijatno favorizovati jednog kandidata jer ni drugi kandidati nijesu lošiji od tog. Pojasnio je i da je napustio partiju SDP-a, jer je shvatio da je politika ozbilja profesija, kao što je i to i advokatura pa je odlučio da se bavi advokaturom.

Branka Bošnjak, članica Odbora, postavila je pitanje kandidatu Mugoši, s obzirom na to da je od 2015. godine bio u Državnoj izbornoj komisiji, a da su kao tadašnja opozicija imali dosta primjedbi na rad iste i da je bilo neprijatnih scena čak i fizičkih napada, da li prisustvuje sjednicama Državne izborne komisije, jer je shvatila da vodi zapisnike sjednica Državne izborne komisije. Upitala ga je za mišljenje o radu komisije i da li je za profesionalizaciju Državne izborne komisije, što je u našem podijeljenom i ispolitizovanom društvu vrlo teško postići. Takođe, upitala je kandidata za komentar da li u službi Državne izborne komisije može biti neko ko je funkcioner neke partije i da ima pristup svemu onome što partije dostavljaju. Navela je neregularnosti po pitanju davanja potpisa podrške na posljednjim predsjedničkim izborima gdje su imali ljude koji su govorili da nijesu davali podršku, a našli su se na spiskovima.

Milun Zogović, predsjednik Odbora, osvrnuo se na izlaganje poslanice Bošnjak i kazao da se sjeća da su podnosili krivične prijave i da je svako ko primijeti bilo kakvu neregularnost u bilo kom izbornom procesu, bilo da je član nekog tijela ili nije, bio u prilici da podnese krivičnu prijavu.

Kandidat Nikola Mugoša u odgovoru je kazao da je stvorena medijska slika o Državnoj izbornoj komisiji u velikoj mjeri negativna i može se reći da je to sa pravom. Povodom pomenutog primjera je kazao da se radilo o privremenim rezultatima glasanja iz 2016. godine i da nije na Državnoj izbornoj komisiji da utvrđuje rezultate glasanja na način što će se članovi Državne izborne komisije o njima izjašnjavati. Pojasnio je da su rezultati glasanja numerički prikaz rezultata izbora sa svih biračkih mjesta, da su sud o tome dali građani na izborima, a na Državnoj izbornoj komisiji je samo da utvrdi da li su ispunjeni svi proceduralni elementi i da li su izbori u tom smislu regularni tj. da se može usvojiti izvještaj. Naveo je da su na posljednjim izborima imali distanciranje od te prakse pa je Državna izborna komisija samo utvrdila rezultate glasanja bez izjašnjenja članova o tom pitanju. Potvrdio je da se zalaže za profesionalizaciju Državne izborne komisije jer smatra da bi na taj način ipak postojala distanca od političkih partija i smatra da bi kandidati svojim radom i time što bi bili nezavisni i što bi im mandat bio produžen bili u neku ruku relaksirani od političkih pritisaka. Takođe, kada je u pitanju profesionalan odnos prema bilo kom poslu svaki čovjek bez obzira da li pripada političkoj partiji ili ne uvijek se ponaša na osnovu onoga

što su njegove vrijednosti i što je njegov lični integritet pa se u tom smislu stvarno protivi bilo kakvom stigmatizovanju ljudi koji su pripadnici političkih partija. Naveo je da se na sjednicama Državne izborne komisije u 95% slučajeva odluke donose konsenzusom, međutim kada se raspišu izbori povećaju se tenzije, ali svaki čovjek poštujući svoj integritet može da se ponaša profesionalno bez obzira da li je pripadnik političke partije ili ne. Pojasnio je i svoju ulogu kada je od 2015. godine bio u Državnoj izbornoj komisiji navodeći da je njegova uloga bila da sastavlja normativne akte tj. nacрте normativnih akata, zapisnika, rješenja, mišljenja i drugo. Ukazao je da Državna izborna komisija odlučuje o svemu na sjednici, služba Državne izborne komisije dostavlja određene predloge, a članovi Državne izborne komisije su ti koji se opredjeljuju i na kojima je konačna odluka o tome kako će se riješiti određeni prigovor ili kakvo će biti određeno rešenje nekog normativnog akta. Vezano za reakcije javnosti u odnosu na dešavanja u Državnoj izbornoj komisiji, kazao je da je Poslovníkom o radu Državne izborne komisije propisano da Državna izborna komisija odlučuje na sjednici, a da izjave za medije i obraćanje javnosti može vršiti isključivo portparol Državne izborne komisije koji je uvijek iz reda stalnih članova. Saglasio se da su potpisi podrške izbornim listama jedan od najvećih problema kada je u pitanju regularnost izbora. Istakao je da je to zbog toga što Državna izborna komisija u skladu sa softverskim rješenjem samo unosi matične brojeve od lica koja su dala potpise podrške, ali ona ne vrši grafološko tumačenje da li su ta lica stvarno potpisala podršku izornoj listi. Dodao je da bi se u potencijalnoj izbornoj reformi zalagao da se smanji broj potpisa koji je potreban za podršku izornoj listi, ali da se potpisi podrške daju kod notara tj. ovjeravaju. Na taj način bi se prebacila odgovornost na samoga građanina i makar djelimično riješio taj problem zloupotreba.

Branka Bošnjak, članica Odbora, postavila je pitanje kandidatu Mugoši, s obzirom na to da su birački odbori promjenljivih kategorija i da se obrazuju od izbora do izbora, kako misli da treba pomoći opštinskim izbornim komisijama u edukaciji predsjednika i zamjenika tih odbora u radu sa uređajem za elektronsku identifikaciju građana birača. Ovo posebno kada se uzme u obzir da odbora ima i preko stotinu kao u Podgorici, Nikšiću, Bijelom Polju i Baru, a shodno Zakonu o izboru odbornika i poslanika i odredbi člana 35 gdje se kaže da se birački odbor imenuje za svako biračko mjesto najkasnije deset dana prije održavanja izbora. Stoga pošto se radi o kratkom vremenskom periodu pitala da li ima ideju na koji način to najsvrsishodnije i najkvalitetnije uraditi.

Kandidat Nikola Mugoša, ponovio je da je edukacija biračkih odbora presudna za kvalitet izbornog procesa i sve što se dobro uradi tokom izbornog dana ima svoj rezultat i tokom izborne noći i kasnije prilikom potvrđivanja rezultata izbora. Naveo je da je uređaj za identifikaciju birača relativna novina u našem izbornom sistemu, primjenjuje se od parlamentarnih izbora 2016. godine, a cjelishodno je posvetiti pažnju praktičnom dijelu funkcionisanja biračkih odbora u tom segmentu na način što bi se izvodio praktični rad sa članovima biračkih odbora na samom uređaju. Takođe, smatra da bi trebalo organizovati onlajn rad za članove biračkih odbora koji ne mogu da prisustvuju edukacijama, a potrebno je i dati podršku opštinskim izbornim komisijama koje se često suočavaju sa manjkom kadrovskih i prostornih kapaciteta jer mnogi od njih i nemaju svoje stalne prostorije nego im u susret izlaze skupštine opština. Dodao je da bi iskoristio i relevantne međunarodne organizacije koje u tom smislu mogu pomoći kako finansijski tako operativno i stručno.

Luid Škrelja, član Odbora, je ukazao da je Državna izborne komisija jedan od najznačajnijih organa u izbornom procesu i da će ostati zabilježeno da su ovi kandidati prvi kandidati za predsjednika DIK-a koji su imali priliku da pred Administrativnim odborom, kao nadležnim organom koji predlaže u Skupštini izbor predsjednika, budu konsultovani i intervjuisani kako bi čuli njihovu viziju i pogled na rad tog nezavisnog značajnog organa u sprovođenju svih izbora. Zahvalio se predsjedniku Odbora na brzom zakazivanju sjednice sa ovom tačkom dnevnog reda i kazao da je lično učestvovao kao predsjednik Administrativnog odbora u izboru dva predsjednika Državne izborne komisije kada toga nije bilo, ali je njegov doprinos bio da se nastavi sa praksom demokratizacije i davanja doprinosa tome kako opozicije tako i vladajuće pozicije. Postavio je pitanje kandidatima s obzirom na to da su kazali da ne pripadaju ni jednoj političkoj partiji a da je zakonska obaveza da u posljednje tri godine ne budu članovi organa upravljanja političkih subjekata, da li smatraju da je njihovo izbjegavanje da se bave politikom prednost u njihovom budućem poslu ili mana, uzevši u obzir da ih, kako su kazali, politika uopšte ne interesuje i da su van političkih dešavanja, što je na Balkanu teško izvodljivo. Takođe, uzevši u obzir da je Državna izborna komisija najznačajniji organ tokom izbornog procesa, da je izborni proces politička utakmica i nadmetanje političkih subjekata, a da u komisiji i opštinskim komisijama postoje opunomoćeni predstavnici lista koji učestvuju na izborima i koji se delegiraju ispred političkih subjekata, kako gledaju na tu simbiozu nezavisnih ljudi koji su van politike i ovih koji predstavljaju politiku.

Kandidat Amer Šukurica, rekao je da je pitanje poslanika Škrelje shvatio kao pitanje njemu da li mu je politika pomogla u napredovanju ili u poslu. Zamjenik predsjednika Odbora pojasnio je da je postavio konkretno pitanje ali da neće pričati o glasačkim listićima jer to nije posao predsjednika Državne izborne komisije, kako se zaokružuje na njima, već se zna koje su nadležnosti predsjednika Državne izborne komisije, da rukovodi kompletnim izbornim procesom.

Kandidat Šukurica rekao je da mu politika nije pomogla, jer za 30 godina nije mogao da dobije posao u ovoj državi, zato što nije član ni jedne političke partije i da je konkurisao na više mjesta, od toga dva puta za sudiju. Istakao je da je neko kome su djeca ponosito i časno nosila crnogorsku zastavu na međunarodnim takmičenjima i osvajali nagrade i medalje. Naveo je da je razlog njegovog neučlanjivanja u partije taj što se bavi advokaturom, a da kod njega dolaze ljudi koji pripadaju različitim političkim partijama i različitim vjerama i nacijama.

Kandidat Jovan Vojinović u odgovoru poslaniku Škrelji rekao je da je shodno Zakonu o državnim službenicima i namještenicima mogao da obavi razgovor sa svim kandidatima u prethodnim postupcima izbora predsjednika Državne izborne komisije, što nije činio. Kazao je da ne pripada nijednoj političkoj partiji, stranci ili bilo kojoj nevladinoj organizaciji što mu je de jure prednost, a de fakto je nedostatak, jer ako se realno posmatra neko će o svima njima da glasa i da se izjasni, a izjasniće se onako kako bude na nekom mjestu odlučeno. Istakao je da se osjeća relaksirano što je sam, slobodan čovjek, jer ako si član partije stav organa partije se mora poštovati, odluke organa partije se moraju izvršavati, pa smatra da je prednost što ne pripada nijednoj partiji ni jednoj nevladinoj organizaciji.

Luid Škrelja, zamjenik predsjednika Odbora, replicirao je kandidatu Vojinoviću da nije očekivao da će mu saopštavati šta je radio kao predsjednik Administrativnog odbora i da li je samostalno donosio odluke ili mu je neko rekao kako da radi.

Napomenuo je da je predsjednik Administrativnog odbora samo jedan od članova Administrativnog odbora i da nema diskreciono pravo. Ponovio je da je njihovo prisustvo na sjednici kvalitet više i doprinos demokratskim procesima u Crnoj Gori, jer su oni prvi kandidati koji se saslušavaju na ovakav način, a prvi put od 2016. godine za predsjednika DIK-a prijavljuju se četiri kandidata. Podsjetio je da su imali jednog ili dva člana za cijeli mandat od 2016. godine do sada.

Milun Zogović, predsjednik Odbora, konstatovao je da niko od članova Odbora nije dovodio u pitanje potrebu transparentnog rada, intervjuja i svega ostalog, ali da je prvo trebalo obezbijediti potrebne poslovničke i zakonske predulove, ali je odlukom većine članova Administrativnog odbora organizovano konsultativno saslušanje.

Kandidat Nikola Mugoša, pojasnio je da kada je pomenuo da nije član organa upravljanja političke partije, to kazao isključivo u kontekstu ispunjenosti uslova da se kandiduje za mjesto predsjednika Državne izborne komisije. Smatra da u konkretnom pripadništvu političkoj partiji ne može biti ni prednost ni mana, a mana bi bila jedino za one kandidate koji pripadaju političkim partijama, tj. organima upravljanja u posljednje tri godine jer bi oni na taj način bili eliminisani iz ovog procesa. Naveo je da je on profesionalno bio orijentisan na univerzitet, na Državnu izbornu komisiju i nikad nije osjetio potrebu da se formalno politički angažuje. Kao neko ko je uradio i magistarsku tezu ispravnih i političkih sistema i doktorsku disertaciju koja je na tom fonu, iznio je mišljenje da uporedna teorija kojom se bavi ne dozvoljava da bude neodgovoran na način da ne prati političke procese u svojoj zemlji i da svaki zreo čovjek koji je aktivan član društva, na neki način mora da ima određene stavove o društvenim kretanjima.

Kandidat Nikola Mugoša, u odgovoru je kazao da smatram da pripadništvu političkoj partiji ne može biti ni prednost ni mana, osim što se tiče ovog eliminatornog uslova za predsjednika Državne izborne komisije, te da smatra da su ljudi koji pripadaju političkim partijama slobodni ljudi koji svojevrijem ulaze u politiku i svojevrijem donose odluku da pripadaju određenim političkim partijama.

Daliborka Pejović, članica Odbora, osvrnula se na izlaganja kandidata i kazala da je rukovode smjernice Organizacije za evropsku bezbjednost i saradnju koja je preporučila da imaju u vidu činjenicu da se mora raditi o kandidatu koji ima debelog i dragocjenog iskustva kad je u pitanju izborna administracija i kompletan izborni proces. Postavila je pitanje kandidatu Mugoši, čiji rad uvažava s obzirom na to da je on javno i transparentno komentarisao izborni proces u Crnoj Gori i da se vrlo hrabro zalagao za njegovu kompletnu izmjenu, od većeg učešća žena na izbornim listama, do smanjenja cenzusa za pripadnike manjinskih naroda, kao i da se bavio otvorenim listama, izbornim formulama i raznim drugim stvarima koje zaista predstavljaju dosta temeljna sagledavanja stanja u izbornom sistemu Crne Gore, da ukoliko reforma koja je u toku u ovom mandatu Skupštine, bude rezultat političkog dogovora, a ne stvarnih potreba rješavanja izbornih izazova u Crnoj Gori, da li mišljenje Komisije može biti neki izvor prava na koji se mogu osloniti u narednom periodu kako bi rješavali probleme koji izazivaju nepovjerenje u izborni proces, posebno imajući u vidu mišljenje koje je Komisija izdala a odnosi se na nevažeće glasačke listiće. Kako je kazala, kandidat je tada ukazao na činjenicu da to mišljenje ne predstavlja obavezujući izvor prava, ali jeste dobar mehanizam da se kroz neku vrstu dogovora u samoj Državnoj izornoj komisiji ipak prevazilaze razlike. Napomenula je i da je kao učesnica sa kolegama u radnim grupama koje će se baviti ovim pitanjima, razgovarala o tome da li postoji

funkcionalni konflikt interesa kod sekretara Državne izborne komisije u smislu pripremanja materijala, pripremanja akata za odlučivanje, a u isto vrijeme odlučivanja po istima na samoj sjednici komisije.

Kandidat Nikola Mugoša, u odgovoru polanici Pejović je kazao da je sama ukazala na ove aspekte kojima se bavio u smislu izbornog zakonodavstva, eventualnih promjena i potencijalne nadogradnje. Naveo je da je već u toku saslušanja odgovorio na onaj dio pitanja koji se tiču profesionalizacije Državne izborne komisije i da je mišljenja da je to jedan od imperativa nezavisne i nepristrasne izborne administracije. Nadalje, u izvještajima posmatračkih misija ODIHR-a već od 2016. godine ukazuje se na potrebu sveobuhvatne izborne reforme i upravo je tu jedna od ključnih riječi „sveobuhvatna izborna reforma“, što znači da treba obuhvatiti sve one segmente funkcionisanja izbornog sistema koji su do sada pokazali svoje slabosti i pravne praznine, a to je konsonantno i sa posljednjim izvještajem posmatračke misije ODIHR-a. Pojasnio je da mišljenja Državne izborne komisije nijesu obavezujuća jer je to takozvano meko pravo u hijerarhiji pravnih akata. Sveobuhvatna izborna reforma, kako joj i ime kaže, treba da obuhvati sve segmente društva koji su spremni da pomognu da se dođe do cjelovitog i kvalitetnog izbornog sistema, a tu prije svega misli na Univerzitet Crne Gore i na nevladine organizacije kojima je bliska sama materija izbornog zakonodavstva. Naveo je i pitanje otvorenih izbornih lista i veće zastupljenosti manje zastupljenog pola na listama, odnosno predloga da svaka treća pripadnica manje zastupljenog pola bude na listi, a takođe i pitanje snižavanja cenzusa za pripadnike manjinskih naroda. Kao jedan od imperativa naveo je regulisanje potpisa podrške birača izbornim listama kako bi spriječili svaku moguću zloupotrebu profesionalizacije izborne administracije i otvorene izborne liste ukoliko za to bude postojalo preovladavajuće političko mišljenje i raspoloženje. Osvrnuo se i na pitanje o takozvanom institucionalnom konfliktu sekretara Državne izborne komisije i kazao da prema Zakonu o izboru odbornika i poslanika Državna izborna komisija je iz reda opozicionih članova sastavljena od četiri člana, od čega jedan član obavlja i funkciju sekretara Državne izborne komisije. Sugerisao je da sekretar Državne izborne komisije treba da bude potpuno profesionalna funkcija u smislu da je on na čelu službe Državne izborne komisije, ali da sa druge strane nema pravo odlučivanja na sjednicama Državne izborne komisije. Ukazao je da je to tako jer je sekretar, kao neko ko je zadužen za službu i samim tim najodgovorniji za sastavljanje akata i predloga Državne izborne komisije, doveden u situaciju da glasa o svom predlogu na sjednici komisije. Zaključio je da zbog toga u narednoj izbornoj reformi treba povesti računa i o tom segmentu i da funkcija sekretara Državne izborne komisije treba da bude opredijeljena na taj administrativno tehnički aspekt funkcionisanja službe, a ne na pravo glasa na samoj sjednici komisije.

Milun Zogović, predsjednik Odbora, je nakon konsultativnog saslušanja konstatovao da je završen razgovor sa kandidatima a da će se nakon pauze Odbor u nastavku sjednice izjašnjavati o predloženim kandidatima o čemu će svi kandidati biti blagovremeno obaviješteni:

* * *

Sjednica je prekinuta 30. jula 2021. godine u 13 sati i 45 minuta, a nastavljena 8. decembra 2021. godine u 10 sati i 30 minuta.

Sjednici je predsjedavao Milun Zogović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisusutovali poslanici: Luidž Škrelja, zamjenik predsjednika Odbora, Radoš Zečević, Vladan Raičević, Momo Koprivica, Vladimir Martinović, Dragan Vukić, Miloš Konatar, Raško Konjević, Daliborka Pejović, Suzana Pribilović, Damir Šehović i Kenana Strujić - Harbić, članovi Odbora.

Sjednici su prisustvovala: Ljiljana Miljanić, samostalna savjetnica I i Alma Jašarović, samostalna savjetnica III.

Rad sjednice pratili su akreditovani novinari.

Članovima Odbora dostavljen je sljedeći materijal:

- Izvod iz Zakona o izboru odbornika i poslanika;
- Javni poziv za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije;
- Spisak kandidata prijavljenih na Javni poziv za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije i
- Biografije kandidata prijavljenih na Javni poziv za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije.

Sjednica je nastavljena tačkom dnevnog reda - Nastavak postupka imenovanja predsjednika Državne izborne komisije.

Milun Zogović, predsjednik Odbora, podsjetio je da je Odbor na 18. sjednici održanoj 29. jula 2021. godine donio odluku da održi konsultativno saslušanje kandidata prijavljenih na Javni konkurs za imenovanje predsjednika Državne izborne komisije. Kazao je, da je Odbor na 19. sjednici održanoj 30. jula 2021. godine saslušao kandidate Nikolu Mugošu, Jovana Vojinovića i Amera Šukuricu. Komunikaciju sa kandidatom Nikolom Medojevićem nije bilo moguće uspostaviti, pa nije prisustvovao sjednici. Tog dana 19. sjednica je prekinuta. Predsjednik Odbora je napomenuo, da se članovi Odbora izjašnjavaju za jednog od četiri kandidata. Ukoliko ni jedan od kandidata ne dobije većinu glasova prisutnih članova, članovi Odbora se izjašnjavaju o dva kandidata koji dobiju najviši broj glasova.

Predsjednik je stavio predloge kandidata na glasanje:

- Za kandidata Nikolu Mugošu glasalo je sedam poslanika (sedam ZA - Luidž Škrelja, zamjenik predsjednika Odbora, Suzana Pribilović, Daliborka Pejović, Miloš Konatar, Damir Šehović, Raško Konjević i Kenana Strujić - Harbić, članovi Odbora).
- Za kandidata Nikolu Medojevića glasalo je šest poslanika (šest ZA – Milun Zogović, predsjednik Odbora, Radoš Zečević, Vladan Raičević, Momo Koprivica, Vladimir Martinović i Dragan Vukić, članovi Odbora).
- Za kandidate Jovana Vojinovića i Amera Šukuricu, nije bilo glasova.

Na osnovu rezultata glasanja Odbor je odlučio da predloži Skupštini Crne Gore da imenuje Nikolu Mugošu, za predsjednika Državne izborne komisije.

Za izvjestioca, po ovoj tački dnevnog reda, na sjednici Skupštine određen je Miloš Konatar, član Odbora.

DRUGA TAČKA: TEKUĆA PITANJA

Nije bilo interesovanja za ovu tačku dnevnog reda.

Sjednica je završena u 10 sati i 40 minuta.

Broj 00-63-14/21-

Podgorica, decembar 2021. godine

ZAPISNIK SAČINILA:

Ljiljana Miljanić, samostalna savjetnica I

Vojislav Kaluđerović, samostalni savjetnik III

SEKRETARKA ODBORA

Goranka Vučinić

PREDSJEDNIK ODBORA

Milun Zogović